

VOOR HET LEZEN:

Aangezien van alle Bijbels ter wereld de 'King James Version' (KJV) de enige volledig betrouwbare versie is van de Heilige Geschriften, heb ik deze geraadpleegt om de volgende parabel mee te verklaren. De verschillende Nederlandse Bijbels wijken in de vertaling en woordkeuze te veel af om deze parabel mee te verklaren. Doorgaans maak ik gebruik van de "Nieuwe Wereldvertaling van de Heilige Schrift" (NWHS) maar ik heb ondervonden dat de "Groot Nieuws Bijbel" (GNB) in dit geval het meest overeenkomt met de KJV. Maar ook in het geval van de GNB zijn er zeer onfortuinlijke woorden gekozen t.o.v. de oorspronkelijke Griekse en Hebreeuwse tekst. Bij deze dus de eigen Nederlandse, fonetische, vertaling, van de oorspronkelijke KJV.

Tien Zilveren Munten

De Parabel van Jezus Christus

uit Lucas 15:8-10 verklaard

Luke 15:8-10

King James Version (KJV)

⁸ **Either what woman having ten pieces of silver, if she lose one piece, doth not light a candle, and sweep the house, and seek diligently till she find it?**

⁹ **And when she hath found it, she calleth her friends and her neighbours together, saying, Rejoice with me; for I have found the piece which I had lost.**

¹⁰ **Likewise, I say unto you, there is joy in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth.**

VERTAALD STAAT HIER:

Lucas 15:8-10

⁸ **‘Of veronderstel dat een vrouw, in het bezit van tien zilveren munten, er één verliest. Zal ze dan geen kaars aansteken, het hele huis aanvegen en zoeken tot ze hem vindt?’**

⁹ **En als ze hem vindt, roept ze haar vrienden en buren om haar blijdschap te delen. Want, zegt zij, het zilveren muntstuk die ik kwijt was, heb ik teruggevonden.**

¹⁰ **Zo ook, zeg ik u, zal er bij de engelen van God blijdschap zijn over één zondaar die tot inkeer komt.’**

In deze parabel lezen we hoe Jezus een vrouw beschrijft die iets kwijt is geraakt waar ze zoveel waarde aan hecht, dat ze enorm veel vreugde ervaart als ze het weer vindt. Het feit is, Haar vreugde is zelfs zo enorm dat ze het niet voor zichzelf kan houden. Zodoende besluit ze haar vreugde te delen met al haar vrienden en buren. Daaropvolgend verklaart Jezus dat Hij het hier feitelijk heeft over een zondaar die zijn of haar zondes belijdt en zich bekeert tot God.

Heb je ooit nagedacht over de aanwezigheid van profetische symbolen in deze parabel? Er zijn er nogal wat, maar door er slechts een paar met je te delen is de boodschap gemakkelijker te begrijpen. Sterker nog, ik ben er van overtuigd dat de boodschap na deze uitleg glashelder voor je zal zijn. Daar gaan we!

Om een goed beeld te krijgen van wat er in deze parabel wordt bedoeld met de verschillende profetische symbolen, gaan we eerst de betekenis van ieder afzonderlijk symbool verklaren. Maar hoe gaan we dit doen? Door middel van onze eigen interpretaties? Volstrekt niet! De Bijbel verklaard ons het volgende:

“...Want dit weet gij in de eerste plaats, dat geen profetie der schrift door enige eigen uitlegging ontstaat...” (2Petrus 1:20)

DUS, als Christenen is ons medegedeeld dat we **nooit** onze eigen mening mogen geven over wat de verschillende profetische symbolen betekenen. We dienen ten alle tijde het Woord van God Zichzelf te laten interpreteren. Onze persoonlijke interpretaties zijn nutteloos. DE BIJBEL VERKLAARD ZICHZELF PRIMA. We dienen de mening of interpretatie van anderen nooit aan te nemen, we dienen de Bijbel, de Bijbel te laten verklaren. Het feit is dat Jezus Christus 2000 jaar geleden Zelf ook op deze manier les gaf.

DE SYMBOLEN UIT LUKAS 15:8-10 VERKLAARD:

- Waar staat de **vrouw** voor in deze parabel?

Jeremia 6:2

“...De dochter van Sion heeft inderdaad geleken op een lieflijke en verwende **vrouw**...”

- Wat wordt er in deze parabel bedoeld met **zilver**?

Psalmen 12:6

“...De woorden van de Heere zijn zuivere woorden, als **zilver**, gelouterd in een arden smeltoven, zeven maal gezuiverd...”

- En waarom spreken ze in deze parabel over een het aansteken van een **kaars**?

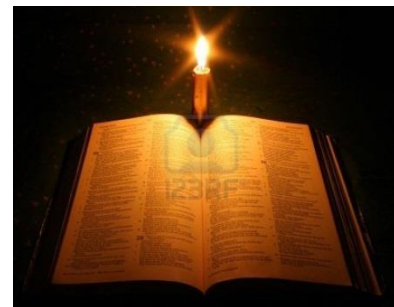
Zefanja 1:12

“..En het moet in die tijd geschieden dat Ik Jeruzalem grondig zal doorzoeken met **kaarsen**..”

Of nog beter;

Psalmen 18:28

“...Want gijzelf zult mijn **kaars** ontsteken: Mijn God zelf zal mijn duisternis doen schijnen ...”

Gelet op de hedendaagse Christelijke Kerk kunnen we onszelf de volgende vraag stellen;

- **zien we dat deze parabel in onze dag tot vervulling komt?**

Als Christenen, weten we dat de **kerk** van Jezus Christus in de de **profetie** wordt vergeleken met een puur en ongerepte **vrouw**. Het is zelfs zo dat Hij naar “haar” refereert als Zijn **bruid**.

In **2 Korinthiërs 11:2** lezen we hierover het volgende:

“...Want ik ben jaloers over u met een goddelijke jaloezie, want Ik persoonlijk heb u aan één man ten huwelijk beloofd om u als een eerbare maaqd aan de Christus aan te bieden...”

Zoals de parabel verteld was deze bruid, of beter gezegd vrouw, één van haar zilveren munten kwijt. En we hebben zojuist geleerd dat de woorden van de Heere puur zijn als **zilver** (**Psalmen 12:6**). **Zilver** staat dus voor het **Woord van God**. Maar deze vrouw had in eerste instantie maar liefst tien zilveren muntstukken. Ze beschikte dus tien keer over het Woord van God.

- Waar in de Bijbel komen we het getal **10** tegen, refererend naar het Woord van God?

Alleen in **Exodus 20:2-17** komen we het getal **10** tegen op een wijze waarin het, het profetische Woord van God vertegenwoordigt.

Namelijk in de Wet van de **Tien Geboden**. (zoek deze desnoods op)

Aangaande deze **Wet** zegt **Psalmen 19:8** het volgende:

*“...Het **gebod** van de Heere is rein, de ogen stralend makend...”*

Zoals we allemaal wel weten zijn er velen in de Kerk die op een bepaald tijdstip achter bepaalde dingen komen aangaande het geloof waar ze eerst nog helemaal niets van af wisten. Vaak komt er een mede-Christen op je pad die “zaadjes” van de waarheid bij jou plant die God na verloop van tijd vervolgens van “water” kan voorzien mits er “vruchtbare grond” in je hart aanwezig is. Dit is de reden waarom Jezus beschrijft dat de vrouw haar vreugde over het vinden van de zilveren munt met al haar vrienden en buren wou delen.

Het staat immers geschreven in **Mattheüs 5:15**:

“...Wanneer men een kaars aansteekt, zet men die ook niet onder de korenmaat, maar op een kandelaar, en ze schijnt op allen in het huis...”

Deze **kaars** waarover gesproken wordt in bovenstaande vers, is **dezelfde kaars** die de vrouw uit het parabel gebruikte om haar verloren zilveren munt terug te vinden.

Wanneer mensen God hebben gevonden in hun leven zullen ze zich zonder enige twijfel geroepen voelen hun ontdekking met anderen te delen. Echter, sommige van ons hebben zo nu en dan een extra duwtje in de rug nodig om het Heilige Schrift te kunnen begrijpen.

Vandaar dat **Romeinen 10:14** zegt:

“...Hoe zullen zij echter hem aanroepen in wie zij geen geloof hebben gesteld? En hoe zullen zij vervolgens geloof stellen in hem van Wie zij niet hebben gehoord? En hoe zullen zij vervolgens horen zonder dat iemand predikt?...”

De vrouw in de parabel hing haar ontdekking aan de grote klok en schreeuwde het van de daken, net zoals de hedendaagse Christenen doen wanneer zij Christus hebben gevonden.

Dat gezegd hebbende, laten we de parabel van Christus nogmaals doornemen, maar deze keer met de betekenis van de symbolene gedefiniëerd en in een heldere taal die voor iedere Christen te begrijpen is:

Lang geleden, 2000 jaar geleden om precies te zijn, had de Christelijke Kerk al de tien geboden veilig opgeborgen in haar hart. Dit is een historisch feit. Het was pas in 321 n.Chr. dat de **Rooms Katholieke Kerk** men verbood de sabbat op de zevende dag (zaterdag) te vieren. Daarbovenop eistte ze via de wetten van het land dat men de eerste dag van de week (zondag) in ere zou houden als ware het de sabbat. **Zondag** is de dag waarvan de Romeinen zeiden dat het de dag des Heere's was. Hierover is het volgende document gepubliceerd:

“...Christians shall not Judaize and be idle on Saturday [in the original: “sabbato” shall not be idle on the Sabbath], but shall work on that day; but the Lord’s day they shall especially honour, and as being Christians, shall, if possible, do no work on that day. If, however, they are found Judaizing, they shall be shut out [“anathema,”-excommunicated] from Christ.” –

bron: Council of Laodicea, c. A.D. 337, Canon 29, quoted in C.J. Hefele, “A History of the Councils of the Church,” Vol. 2, p. 316

De Bijbel zegt in **Hebreeën 8:10** het volgende:

“...Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en in hun hart zal ik ze schrijven. En ik zal een God zijn voor hun, en zij zullen mijn volk zijn...”

Echter, zoals de geschiedenis zojuist heeft bewezen is de vrouw/ kerk in de loop der tijd één van de geboden, afkomstig van God’s wet, verloren dankzij valse leraren die de privacy van haar hart hebben geschonden door middel van hun valse doctrines.

Om dit feit uit de geschiedenis nogmaals te bevestigen, de **Rooms Katholieke Kerk** heeft in 1917 het volgende in schrift toegegeven:

“...Is not every Christian obliged to sanctify Sunday and to abstain on that day from unnecessary servile work? Is not the observance of this law among the most prominent of our sacred duties?

But you may read the Bible from Genesis to Revelation, and you will not find a single line authorizing the sanctification of Sunday. The Scriptures enforce the religious observance of Saturday, a day which we never sanctify.” –

bron: James Cardinal Gibbons, The Faith of our Fathers (1917 ed.), pp. 72, 73.

Dus, de **RKK** geeft dit gewoon toe.

Maar alsnog was **de vrouw** in de parabel vasthoudend in het zoeken naar de verloren munt.

- Of letterlijk: **De kerk** was begerig naar de waarheid.

Dus ze zocht en zocht, totdat ze uiteindelijk de verloren **zilveren munt** terug vond.

- Of letterlijk: Dus ze leerde en leerde totdat ze er uiteindelijk achterkwam welk **gebod** ze had misplaatst.

En toen ze er achterkwam welk gebod het was die ze was vergeten, deelde ze dit met iedereen in haar kerk en met iedereen daarbuiten die ze als buur beschouwde. Ze vertelde hen om welk gebod het ging, die ze van de Heere had gekregen maar verloren had.

En ze deelde haar ontdekking niet alleen maar met mede-Christenen en burenen, de parabel verklaard hoe zelfs de **engelen** in de hemel zich verblijdden over haar vondst.

Zoals eerder vernoemd staat er in **vers 10** hierover het volgende

*“...Zo ook, zeg ik u, zal er bij **de engelen van God** blijdschap zijn over één zondaar die tot inkeer komt...”*

Lukas 15:10

Als je er inmiddels nog steeds niet achter bent om welk gebod het gaat die de kerk door de eeuwen heen verloren is, moet je weten dat er slechts **één gebod** is, van al de tien geboden, die eigenhandig voorspelt dat men het zou vergeten te gehoorzamen..

Slecht één van de tien geboden heeft namelijk een **profetische stelling** verwerkt in het de tekst.

Deze is terug te vinden in **Exodus 20:8-11; Het 4e gebod.**

Hoe weet ik dat zo zeker? nou, het is namelijk het enige gebod, van al de tien geboden die begint met het woord: **GEDENK**, (ook wel “herinner” of Remember-KJV)

Exodus 20:8-11

“...**Gedenk** de sabbatdag, dat gij die heiligt. U dient zes dagen dienst te verrichten en gij moet daarop al uw werk doen. Maar de zevende dag is een sabbat voor de Heere, uw God. Op die dag moogt gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw inwonende vreemdeling die binnen uw poorten is, want in zes dagen heeft de Heere de hemel en de aarde, de zee en alles wat daarin is, gemaakt, en vervolgens rustte Hij op de zevende dag. Daarom zegende de Heere de sabbatdag en heiligde hem...”

God zegene,

